

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **Mgr. Ing. P. L.**
bytem X

proti

žalovanému: **Městský úřad Říčany**
sídlem Masarykovo náměstí 53/40, 251 01 Říčany

o žalobě ze dne 7. 7. 2017 na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 21. 3. 2017 o určení, že platnost stavebního povolení vydaného dne 19. 1. 2009, č. j. 1417s/25797/2008/Po, zanikla, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou zdejšímu soudu dne 7. 7. 2017 se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému rozhodnout ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku o žádosti žalobce ze dne 21. 3. 2017 o vydání deklaratorního rozhodnutí podle § 142 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), že zanikla platnost stavebního povolení ze dne 19. 1. 2009, č. j. 1417s/25797/2008/Po.
2. Žalobce v předmětné věci uvedl, že mimo žádosti ze dne 21. 3. 2017 žalovaného několikrát požádal o provedení místního šetření a zastavení stavebních prací, na což žalovaný reagoval sdělením ze dne 6. 4. 2017, č. j. 18900/2017-MURI/OSÚ/00022, v němž odmítl vyhovět

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

žádostem žalobce, protože stavební povolení ze dne 19. 1. 2009, č. j. 1417s/25797/2008/Po, je stále platné. K žádosti žalobce ze dne 21. 3. 2017 se však v uvedeném sdělení ani žádným jiným způsobem nevyjádřil. Žalobce se proto dne 25. 4. 2017 obrátil na Krajský úřad Středočeského kraje s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti. Krajský úřad Středočeského kraje však přípisem ze dne 22. 5. 2017, č. j. 064670/2017/KUSK, žádosti žalobce nevyhověl, neboť žalovaný dle jeho mínění nebyl nečinný, když žalobci zaslal sdělení ze dne 6. 4. 2017, č. j. 18900/2017-MURI/OSÚ/00022. Podle žalobce je zjevné, že žalovaný o jeho žádosti ze dne 21. 3. 2017 doposud nerozhodl, a proto považuje názor Krajského úřadu Středočeského kraje za nesprávný.

3. Žalobce na závěr obsáhle popsal místní poměry, které svědčí o dotčení jeho práv, přičemž poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 7 As 100/2014-52.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že dne 21. 3. 2017 obdržel žádost žalobce o vydání rozhodnutí podle § 142 správního řádu, že zaniklo právo provést stavbu podle stavebního povolení ze dne 19. 1. 2009, č. j. 1417s/25797/2008/Po. Žalovaný však žalobce nepovažuje za osobu, která prokázala, že vydání rozhodnutí je nezbytné k uplatnění jejích práv. K tomu žalovaný doplnil, že žalobce se domáhal postavení účastníka řízení, avšak účastníkem nebyl, a proto nemůže být ani osobou, která tuto nezbytnost prokázala.
5. Žalovaný dále dodal, že na žádost žalobce a několik jeho dalších podání odpověděl několikrát formou sdělení, přičemž dle žalobcem odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 7 As 100/2014-52, lze i sdělení v materiálním slova smyslu považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nadto žalovaný ve sdělení ze dne 6. 4. 2017, č. j. 18900/2017-MURI/OSÚ/00022, žalobci sdělil, že stavební povolení ze dne 19. 1. 2009, č. j. 1417s/25797/2008/Po, je stále platné, a tudíž žalobci sdělil svůj názor ohledně platnosti stavebního povolení, a tedy není nečinný. Postup žalovaného byl navíc potvrzen Krajským úřadem Středočeského kraje, a proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. V replice ze dne 14. 8. 2017 žalobce opakovaně poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 7 As 100/2014-52, podle něž *„[s]právní řád neobsahuje žádné pravidlo, podle něhož by se k žádosti při nedoložení nezbytnosti nepřiblíželo. Žádost má proto při splnění podmínek stanovených v ust. § 44 odst. 1 správního řádu účinky tímto ustanovením předpokládané, a to bez ohledu na to, nakolik žadatel prokazuje nezbytnost podání žádosti či její důvodnost. Ostatně dokonce i žádost neobsahující zákonné formální náležitosti je plně způsobilá zahájit správní řízení na základě ust. § 44 odst. 1 správního řádu“*. Argumentace žalovaného, že žalobce neprokázal, že je vydání rozhodnutí podle § 142 správního řádu nezbytné k uplatnění jeho práv, je tudíž irelevantní, neboť nic nemění na povinnosti žalovaného rozhodnout o jeho žádosti.
7. Mimo to žalobce považuje argumentaci žalovaného o vztahu účastenství žalobce ve spojeném územním a stavebním řízení za nerozhodnou, protože o účastenství žalobce nebylo z žalobcem popsaných procesních důvodů ve spojeném územním a stavebním řízení rozhodnuto.

Soud ze správního spisu zjistil následující skutečnosti:

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

8. Žalovanému byla dne 21. 3. 2017 doručena „žádost o rozhodnutí podle § 142 správního řádu, že zaniklo právo provést stavbu podle stavebního povolení č. j. 1417s/25797/2008/Po vydaného dne 19. 1. 2009 Městským úřadem Říčany, odbor-Stavební úřad“, kterou žalobce požadoval deklaraci ukončení platnosti označeného stavebního povolení, přičemž argumentoval výzvou stavebníka k platbě za zřízení věcného břemene cesty respektive vydání bezdůvodného obohacení za užívání pozemku parc. č. x v katastrálním území Ř. – R., který se však stavebník zavázal smlouvou o budoucí smlouvě darovací darovat Městu Říčany.
9. Dne 6. 4. 2017 zaslal žalovaný žalobci sdělení č. j. 18900/2017-MURI/OSÚ/00022, ve kterém mu k jeho podání ze dne 30. 3. 2017, kterým žádá o bezodkladné provedení místního šetření a podáním ze dne 3. 4. 2017, 4. 4. 2017 a 5. 4. 2017, kterými žádá o bezodkladné zastavení prací na stavbě „Obytný soubor 5 dvojdomů, plynovodní přípojky, vodovodní přípojky, vodovodní přípojky, kanalizační přípojky, komunikace, terénní úpravy“, sdělil, že stavebník R. P. Development, s. r. o., provádí stavbu podle platného stavebního povolení ze dne 19. 1. 2009, č. j. 1417s/25797/2008/Po. Stavební povolení je stále platné, protože stavba byla zahájena do 2 let od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
10. Žalovaný dále písemností ze dne 4. 7. 2017, č. j. 35604/2017-MURI/OSÚ/00022, žalobci sdělil, že odvolání proti sdělení ze dne 6. 4. 2017, č. j. 18900/2017-MURI/OSÚ/00022, je nepřípustné s tím, že mu bylo sdělením ze dne 6. 4. 2017, stejně jako mnohokrát předtím vysvětleno, že stavební povolení ze dne 19. 1. 2009, č. j. 1417s/25797/2008/Po, je stále platné.
11. Krajský úřad Středočeského kraje přípisem ze dne 22. 5. 2017, č. j. 064670/2017/KUSK, žalobci sdělil, že dle dokumentů předložených žalovaným mu žalovaný v reakci na jeho podnět ze dne 6. 4. 2017 zaslal přípis, který jej informoval o stavu předmětné stavby, především, že je stavba prováděna dle platného a pravomocného rozhodnutí stavebního úřadu, a že stavebnímu úřadu není známá žádná skutečnost, která by poukazovala na rozpor se stavebním zákonem. Na základě toho Krajský úřad Středočeského kraje konstatoval, že žalovaný ve věci žádosti žalobce ze dne 21. 3. 2017 nečinný nebyl.
12. Podle § 142 odst. 1 správního řádu „[s]právní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.“
13. Soud na základě včas podané žaloby přezkoumal tvrzení žalobce, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (viz § 81 odst. 1 s. ř. s.). Soud v předmětné věci rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení takový postup soudu akceptovali.
14. Soud v této věci vycházel z názoru Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) vyjádřeného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 7 As 100/2014-52, že „[s]právní řád neobsahuje žádné pravidlo, podle něhož by se k žádosti při nedoložení nezbytnosti nepřihlíželo. Žádost má proto při splnění podmínek stanovených v ust. § 44 odst. 1 správního řádu účinky tímto ustanovením předpokládané, a to bez ohledu na to, nakolik žadatel prokazuje nezbytnost podání žádosti či její důvodnost. Ostatně dokonce i žádost neobsahující zákonné formální náležitosti je plně způsobilá zahájit správní řízení na základě ust. § 44 odst. 1 správního řádu“. NSS rovněž uvedl, že „[k]rajský úřad, jakožto správní orgán nadřízený Městskému úřadu Říčany, byl tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

v projednávané věci věcně i místně příslušný pro rozhodnutí o žádosti žalobkyně dle ust. § 142 odst. 1 správního řádu. V souladu s ust. § 44 odst. 1 správního řádu proto bylo řízení o této žádosti zahájeno již okamžikem, kdy krajskému úřadu došla. Bylo tedy iniciováno správní řízení, které měl krajský úřad zákonem stanoveným způsobem ukončit – tj. zastavením řízení (ust. § 66 správního řádu) nebo vydáním rozhodnutím ve věci samé (ust. § 142 odst. 1 ve spojení s ust. § 67 a násl. správního řádu).“

15. V projednávané věci se žalobce mimo jiných podání obrátil na žalovaného se žádostí ze dne 21. 3. 2017 o vydání deklaratorního rozhodnutí podle § 142 zákona, že zanikla platnost stavebního povolení ze dne 19. 1. 2009, č. j. 1417s/25797/2008/Po. Žalovaný sice sdělením ze dne 6. 4. 2017, žalobce informoval, že stavební povolení je platné, avšak o žádosti žalobce ze dne 21. 3. 2017 nerozhodl, ani se o ní v tomto sdělení nezmínil. Na této skutečnosti nic nemění ani následná argumentace Krajského úřadu Středočeského kraje, že neshledal nečinnost žalovaného, neboť Krajský úřad Středočeského kraje opomněl, že žádostí žalobce bylo dle výše citovaného názoru NSS iniciováno správní řízení, které žalovaný nezastavil podle § 66 správního řádu ani ve věci nerozhodl podle § 67 ve spojení § 142 odst. 1 správního řádu, nýbrž argumentoval pouze věcně souvisejícím sdělením žalovaného, které se však nevztahovalo přímo k žádosti žalobce. O žádosti žalobce ze dne 21. 3. 2017 žalovaný nerozhodl ani formálním rozhodnutím a jeho sdělení ze dne 6. 4. 2017 nemůže být považováno ani rozhodnutím o této žádosti po materiální stránce. Podstatné ve sdělení ze dne 6. 4. 2017 je to, že reaguje na jiná podání žalobce a není reakcí žalovaného na žádost žalobce ze dne 21. 3. 2017.
16. Soud k argumentaci žalovaného, že z výše citovaného rozsudku NSS vyplývá, že sdělení může být považováno za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., konstatuje, že tento názor se vztahuje k právu podat žalobu proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s., kterou lze napadnout sdělení správního orgánu, které je dle svého obsahu rozhodnutím. Za přípustné vyřízení žádosti o vydání rozhodnutí podle § 142 správního řádu však sdělení považovat nelze, jak ostatně plyne z citovaného rozsudku NSS, ve kterém soud mimo jiné konstatoval absenci výroku a přezkoumatelné vypořádání námitek. Pro nyní projednávanou věc je však přípustná forma rozhodnutí irelevantní, neboť žalovaný žádným rozhodnutím žádost žalobce nevypořádal.
17. Pro úplnost soud dodává, že mylný je rovněž názor žalovaného, že neúčast žalobce ve spojeném územním a stavebním řízení vylučuje, aby žalobce mohl žádat vydání deklaratorního rozhodnutí o platnosti stavebního povolení. Ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu žádným způsobem neomezuje okruh osob, které se mohou vydání rozhodnutí domáhat. Stanovuje pouze, které osoby mají na vydání rozhodnutí nárok, a to jsou ty, které prokáží, že je to nezbytné pro uplatnění jejich práv. Je tedy v každém jednotlivém případě třeba posoudit, zda žadatel prokázal nezbytnost vydání rozhodnutí pro uplatnění svých práv, a teprve na základě takového posouzení je možné vydat deklaratorní rozhodnutí či žádost zamítnout.
18. Soud na základě uvedených skutečností shledal žalobu důvodnou, a proto výrokem pod bodem I. podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému rozhodnout o žádosti žalobce o určení zániku platnosti stavebního povolení vydaného dne 19. 1. 2009, č. j. 1417s/25797/2008/Po, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, neboť tato lhůta je přeměřená věcí.

19. Soud dále výrokem pod bodem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. přiznal žalobci, který byl ve věci úspěšný právo na náhradu nákladů řízení ve výši 2 000 Kč (zaplacený soudní poplatek), a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. května 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu